

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiae Parisiorum, 1678

Eidem Soteria. Cum è periculosiſſimo dysenteriae morbo tandem esset
recreatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Quæ renovas, quoties scalpro perfecta fideli
 Effigies oculis sese mirantibus offert;
 Et placida frontis mihi majestate renidens,
 Permittit simul alternum & promittit amorem.
 Ergo ego, quando vetor voces audire loquentis;
 Aspectuque frui, calamo confabulor absens;
 Et desiderii pennis inVectus, amœnos
 Nunc lustro Paderæ fontes, & florea rura
 Neuhusii. Musas nunc tecum in valle reducta
 Cantantes, tantoque beatas præside adoro.
 Et juvat auditos imitando reddere cantus,
 Ac similes tentare modos non viribus æquis.
 Nec revocare gradum, carasque relinquere sedes
 Posse putem, Fernande: aurem ni vellat Aquinas
 Austero increpitans vultu, invitumque reducat
 In loca senta situ, & pungentibus horrida dumis;
 Jamque vale: feror ingenti circumdatus umbra;
 Omnis & ex animo Phœbi lux pulchra refugit,

E I D E M

SOTERIA.

*Cum è periculosissimo dysenteria morbo tandem
esset recreatus,*

QUAS superis reddam grates pro munere vitæ
 Ferdinande tuæ? Queis vatum turba piorum
 Mecum aras cumulet donis te sospite sospes,
 Sublato interitura, simulque premenda sepulchro?
 Ipse quidem tanti cum nuntia fama pericli
 Perculit infandis trepidas rumoribus aures:
 Extemplo tenebris sensi per lumina obortis

CARMINUM LIB. II.

Caligare diem. Coit formidine sanguis;
 Defecere animi, rigitque immobile corpus:
 Ut Nioben perhibent natorum strage suorum,
 Phineaque aspectâ quondam obriguiffe Medusâ.
 Membrorum interea vinculis & mole caduca
 Libera mens, qua certa viæ tua ducit imago,
 Ingreditur: celeres amor & metus addidit alas.
 Non illam montes, aut plenis flumina ripis,
 Æquoreive lacus remorantur. It æthere aperto:
 Fulguris inque modum celsa superastitit arce
 Neuhusii. Tum furtim ipsis penetralibus audax
 Irrumpit, vigilum nulli observata tuorum.
 Atque ibi languentem suspiriaque ægra trahentem
 Te videt. Exanguis macies nudaverat ossa,
 Inque tuo vultu pallorque, & plurima leti
 Sederat effigies. Quantum ah! mutatus ab illo
 Principe eras, vinctum aurata quem tempora mitra,
 Regali & nixum baculo mirantur ovantes
 Delubris populi, & ceu præsens numen adorant.
 Muta metu thalamos cingebat turba medentum,
 Et variis corpus succis atque arte fovebant
 Pœoniâ, incassum. Morbi violentia cunctas
 Herbarnm exuperat vires, gliscitque medendo.
 Jamque propinquabat tacito mors improba gressu,
 Sanguineam quatiens falcem. Tulit obvia contra
 Brachia flammatus pulchro Schatenus amore:
 Inque suum avertit letalia vulnera pectus.
 Labitur, & patroni animam supponere fatis
 Lætatur moriens. Tum nube incinctus Apollo,
 Ne cari vitam sibi non deberet alumni,
 Venit. Eum longo stipabant agmine Musæ,
 Et Charitum chorus, atque exercitus omnis amorum.

Ipse videbaris dextram sentire potentem ;
 Auxiliumque Dei. Sensimque redibat in artus
 Et vigor , & primæ robur cum flore juventæ.
 Torckius indigetum templis solvebat honorem
 Votorum reus : & motis ad carmina nervis
 Vatum animos cupida suspensos aure trahebat ,
 At læti pulsa tandem formidine cives
 Certatim dapibus curas & nectare Jacchi
 Laxant , nocturnasque incendunt ignibus umbras ,
 Atque incompositis referunt spectacula ludis.
 Dum sibi gratantur ; dum te patriæque parentem ,
 Custodemque optant producere Nestore vitam
 Longius , Euboicæque annos æquare Sibyllæ :
 Excussus plausu sopor , & mens reddita membris ,
 Ac simul effugere oculos regalia tecta ,
 Et fontes Paderæ , & Romani limes Aliso
 Imperii. Sed non etiam tua dulcis imago ,
 Ferdinande , mihi cum somno lenta recessit :
 Æternum hærebit memori sub pectore fixa ;
 Nec proprios unquam sibi deesse queretur honores ,
 Turaque , floresque , & Musarum carmina munus.
 Illa quidem male grata , tuisque haud digna referri
 Auribus : at purum domini testantur amorem.
 Nec vero si Dii vocem & plectra æmula Flacco
 Annuerint , donentque Andinos vincere cantus ;
 Par laudi sperem esse tuæ. Immortalia facta
 Immortalis egent calami : solusque triumphos
 Quos meruit virtus , potes æquiparare canendo.